

πλέον πολλὴν ἢ ὀλίγον. Ἀκόμη δίνουν καὶ ὁ γαμπρὸς καὶ οἱ γονεῖς αὐτοῦ Ἰσίδωρος καὶ Καλὴ τῆς νύμφης ἐμπασίδιον καὶ τέλειον χάρισμα τὸ χωράφιν τοῦ Πλουμαρίου πλησί(ον) Κωσταντῆς Παντελάκιν μὲ τὸ μισὸν φρέαρ καὶ εἰς τὸν ἅγιον Φωκᾶν οὐργυιὲς ἐπὶ τὸ πλησίον Μιχάλης Μπαρμπάκιν. Οὕτως εἶπαν καὶ ἐσυμφώνησαν καὶ ὤμοσαν εἰς τὰς Ἀγίας Γραφὰς τοῦ φυλάξαι τὰ πάντα. Δι' οὗ εἰς πίστιωσιν ἐγράφη καὶ ἀνεγνώσθη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πενθεροῦ, ἐν ἔτει ,αψκς', μη(νὶ) Σεπτεβρίῳ κδ. Μάρτυρες.

+ παπ(ᾱ) μυχαλὶς παπα σιδερον —

+ παπ(ᾱ) νικολῆς μαλουρι —

50

<+> σταβρις του διμιτρι

<+> παπ(ᾱ) μιχαλὶς γαλιακι

+ < >

<+> παπ(ᾱ) γεώργις δεκοκτούδιν καὶ νοταριος.

45

Προικοσύμφωνον τῆς 11 Φεβρουαρίου 1734. — Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ κώδικος τῶν ἐτῶν 1717—1736 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Ἀρμολειῶν [Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ (Χειρόγραφον 83)].

Τὸ ἀντίγραφον στερεῖται τονισμοῦ.

+ Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Κεφαίη Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς ἀμὴν καὶ τὸ παρὸν συντάλλαγμα εὐλόγησον ὁ Θεός. Ὁ παπᾱ Μιχάλης Χαραγκιᾶς καὶ ἡ πρεσβυτέρα του Καλὴ ἔχουσιν υἱὸν ὀνόματι Γεώργην. Ἔτερον δὲ μέρος Ξένος τοῦ ποτὲ Νικολῆ καὶ ἡ συβία του Κυριακὴ ἔχουσιν θυγατέραν ὀνόματι Μαρουλοῦ, ὡς ἦταν χρόνων μετρίων καὶ νόμον ἡλικίας ἕως {σ}οῦ νὰ λάβῃ ὁ ἄνωθεν Γεώργιος τὴν ἄνωθεν Μαρουλοῦν ὡς νόμιμον καὶ γνησίαν αὐπτοῦ γυναῖκα, ὡς καθὼς οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νόμοι δηλοῦ. Ἐτι λέγει ὁ ἄνωθεν Ξένος καὶ ἡ συβία του ἡ Κυριακὴ τὸ πὼς δίνουν τῆς κόρης των τῆς Μαρουλοῦς προτιμὲς χωράφια 28, ἥγουν κοσιοκτώ. Ἀρχὴν τὸ χωράφιν τῶν Ἀσωφύρων ὅλον, καθὼς ἐστὶν σύδενδρον καὶ πάγκοινον τὸ πλησίον τοῦ Ἰω(άννη) Παντελιώδιν καὶ ὁ ποταμός· ἕτερον τοῦ Μούτα πλησίον τοῦ παπᾱ Φωτεινοῦ καὶ Κωσταντῆς τοῦ Πάκη σύδενδρον· ἕτερον εἰς {σ}τὲς Αὐλὲς ὅλον, καθὼς ἐστὶν σύδενδρον πλησίον Ἰω. Γανιάρως· ἕτερον χωράφιν εἰς τὴν Πατέλλαν τὴν μεσακὴν σκάλαν σύδενδρον πλησίον τῆς Καλῆς καὶ τοῦ πενθεροῦ· ἕτερον χωράφιν εἰς {σ}τὸ Σταυρὶν πλησίον Κωσταντῆς τοῦ Πάκη· ἕτερον ὑποστατικὸν ἐν τῇ θέσει Φαρδειὰν ὀργυιὲς τέσσερεις πλησίον τῆς Καλῆς· ἕτερον τῆς Ἐρινᾶς ὅλον σύδενδρον ὅσον ἔχει ἐκεῖ, φυλάττοντας τοῦ Ἀγίου Δημητρίου· ἕτερον τῶν Ἀρμολειῶν πλησίον παπᾱ Μιχάλης Μανέδιν. Ἀκόμη ὅσα τῆς λειπτοῦν ἀπὸ τῶν κοσιοκτὼ ὀργυιὲς νὰ τῶν τ' ἀποσώνουν εἰς {σ}τὰ Περιγιάνα πλησίον



παπᾶ Σταμάτης Ξενάκιν' ἔτι δίνει του καὶ σπίτια διὰ κατοικίαν τὸ ἔχει ἐν τῇ θέσει  
 Πηγάδιν, τὴν βόταν ἀπὸ κάτω τὴν μεγάλην μὲ τὴν ὄξω πόρταν καὶ μὲ τὴν περασάν 20  
 τῆς καὶ μὲ τὸν φοῦρνον, νὰ ἔχη νὰ βουλωθῇ ἡ πόρτα τῆς αὐλῆς καὶ νὰ ἔχη νὰ τῆς  
 δώσῃ καὶ τὰ ἀξῆα ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὴν μάσκαν τῆς πόρτας· ἔτι δίνει τῆς καὶ  
 μαστίχι κεφαλησιμιὸν λίτρες 14 μὲ τοὺς σκίνους των, νὰ ἔχουν νὰ τὸ δίνουν εἰς σὲ  
 γνώμην Ξένος Κοντός· ἔτι δίνει τῆς καὶ πιθόπουλα γερά μέτρων 22. "Ετι λέγει  
 καὶ ὁ ἄνωθεν παπᾶς καὶ ἡ πρεσβυτέρα του Καλὴ τὸ πὼς δίνουν τῆς νύφης των τῆς 25  
 Μαρουλοῦς διὰ ἐνπατίκια τὸ ὑποστατικὸν τὸ ἔχουν ἐν τῇ θέσει Μάγιν, ὅλον τὸ ὅσον  
 ἔχουν ἐκεῖ, τὸ πλησίον τοῦ Παντελῆ τοῦ Σιδέρου καὶ ἡ ὁδός· ἕτερον εἰς {σ}τὸν Λογγῖνον  
 νὰ τῆς τ' ἀποσώνουν ὀργυιές 6, τὸ πλησίον τοῦ παπᾶ καὶ μὲ μίαν συκαμνιάν. "Ετι  
 δίνουν καὶ τοῦ υἱοῦ των τοῦ Γεώργη διὰ βλησίδιν τὸ χωράφιν τῆς Περιβολῆς δύο  
 ὀργυιές εἰς {σ}τ' ἀπάνω μέρος· ἔτι δίνει του καὶ εἰς {σ}τὸ Σταυρὶν τὴν κάτω σκάλαν μὲ 30  
 δύο κουντουρουδιές· ἕτερον εἰς {σ}τοῦ Βαρδαλάχου ἀνπέλιν ὀργυιὰν ἀνάμισιν, καὶ  
 ἓνα μουλάριν, τὸ κάτω του, καὶ τὸ καβάδιν του, καὶ μίαν ζώνην μουκατένην, καὶ  
 ἓναν ζευγάριν ἀσημομάχαιρα· καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων των. Οὗτοι εἶπαν καὶ ὥμο-  
 σαν καὶ ἐσυφώνησαν καὶ ἔγραψαν εἰς τὰς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Γραφάς. Ἐγράπη τὸ  
 παρὸν συμβόλαιον ἡμέραν β', ὥραν γ' τῆς ἡμέρας, ἐν ἔτει 1734, Φεβρουαρίου 11. 35

Μάρτυρες οἱ κάτωθεν.

- + παπα κοσταντῆς περιβολήατης
- + παπα νικολῆς αλιθινος
- + παπα γεναδιος φιλιματις
- + παπα μιχαλῆς του μανε
- + παπα μιχαλῆς του νομικου
- + παπα ιω(άννης) φιλιματις
- + παπα μιχαλῆς φιλιματις
- + μιχαλῆς μορτακι
- + ζαχαρίας του μιχαλι σταυριγου

46

Προικοσύμφωνον τῆς 17 Αὐγούστου 1735.— Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ  
 κώδικος τῶν ἐτῶν 1717—1736 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Ἀρμολειῶν. [Ἀκαδημία Ἀθη-  
 νῶν, Ἀρχεῖον Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ (Χειρόγραφον 83)].

Τὸ ἀντίγραφον στερεῖται τονισμοῦ.

+ Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κ(υρίου)υ ἀμήν. Κύριε Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ὲ ὁ Θε(ός)ς, ἐλέησον  
 ἡμᾶς ἀμήν καὶ τὸ παρὸν συνάλλαγμα εὐλόγησον ὁ Θε(ός)ς. Ὁ Παναγιώτης Πυρεῖκος  
 καὶ ἡ κόρη του ἡ Ἀγγέλικα προικοσυφωνίζουσιν τὴν κόρην του τὴν Κυριακὴν.  
 Ἀρχὴν καὶ πρῶτον τῆς δίνουν τὸ χωράφιν τῆς Σημαντήρας τὸ μισὸν πλησίον τοῦ